

Gastcolumn Duinstichting september 2022: Patty Rikumahu:

‘Water naar de zee dragen’

‘Omvormen natuur heeft geen zin als stikstofuitstoot en neerdaling niet minder wordt’

‘De vraag aan mij om een stukje van 600 woorden te schrijven om mijzelf voor te stellen als nieuw lid van het bestuur aan de Duinstichting is een denkertje voor mij. Wat is belangrijk om te weten voor andere over mij? Mijn naam is Patty Rikumahu – Rooswinkel en ik ben woonachtig in Heemskerk. Leeftijd van 60 jaar en inmiddels oma, voel mij daardoor nog meer verantwoordelijk voor de natuur. Ik wandel graag in de Heemskerkse duinen en doe dit vaak met een wandelvriendin of mijn man. De laatste jaren ben ik mij gaan verdiepen in het hoe en waarom er zoveel dennenbomen worden gekapt. Er was een diep gevoel in mij, dat dit niet klopte. De uitleg die PWN in die tijd gaf aan bezoekers van Noordhollands Duinreservaat was een simpel model over de zee, grijs duin en de groene strook tot aan het bewoond gebied. Mooi praatje, maar ik vond de reden om alle dennen te kappen echt te ver gaan. Ik vond andere mensen die ook betrokken waren bij de bomenkap en vormde een groepje waar we op zoek gingen naar het hoe en waarom van de kap. De Facebookpagina ‘het naaldbos in ons duingebied moet behouden blijven’ een onderdeel van dit groepje uit Heemskerk en Uitgeest. In Schoorl werd toen al de flink actie gevoerd tegen SBB en PWN betreffende het weggakken van de dennenbossen. Handig leek het om ons te verenigen en een van ons werd toen lid van het bestuur de Duinstichting. In deze groep mensen is behoorlijk wat kennis over de achterliggende geldstromen, beweegredenen en hoe de dennenbossen ons eigenlijk een grote dienst bewijzen. Ik was niet op de hoogte van wat bijv. de PAS-regeling inhield. Nu weet iedereen inmiddels in Nederlands dat we een stikstofprobleem hebben. Maar dat er zoveel subsidie naar de natuurbeheerders ging en daar natuur mee werd omgevormd was voor mij abracadabra. Grote machines reden af en aan in de winter. Heel veel verstoring van de bodem en de rust. Grote wagens vol zand werden er weggereden. Bomen, en houtpulp, waar ging het heen? Wat bracht het op? Wie werd daar beter van? Ondertussen werd er door onze regering gesjoemeld met stikstofuitstoot op papier. In de duinen werd de stikstof op papier minder, vervolgens konden er op andere plekken weer vergunningen worden vrij gegeven. Inmiddels zijn we een paar jaar verder, in Heemskerk is er nog steeds elke winter een stuk bos dat verwijderd wordt, de komende winter ook. Mijn insteek als lid van de Duinstichting is om meer op te komen voor het gedeelte van de duinen dat eigenlijk in de buurt van Heemskerk/Castricum ligt. Rondom het zweefvliegveld ligt nu het plan om ook dennenbos te kappen. Met de Schoorlse Duinen ben ik niet zo bekend, dit is meer het terrein van de andere leden. Inmiddels zijn er in het hele land actiegroepen en hebben zich mensen verenigd om

het huidige bomen- en bossen bestand te beschermen. Voor mij en voor de generaties na mij hoop ik dat we in Nederland bij ons positieve verstand komen en stoppen met bomen kappen. En zorg te dragen voor wat erbij geplant wordt. Dat deze jonge boompjes ook de kans krijgen te gaan groeien. Er is nu veel gaande over stikstof, niemand weet precies de oplossing, ik ook niet maar ik geef niet op. Ik hoop dat de politiek er zich beter in gaat verdiepen en ook naar de burgers gaat luisteren. Wat betreft de voorlichting van de natuurbeheerders blijf ik sceptisch en zal toch ook blijven praten met boswachters en anderen van de PWN om samen tot betere oplossingen te komen om de biodiversiteit te beschermen, maar de dennenbossen te laten staan. Grijs duinen zijn er nu genoeg langs de Noordhollandse kust en eerst maar eens kijken wat het zogenaamde omvormen van Natuur ons de komende jaren gaat brengen. Als de stikstofuitstoot en neerdaling niet minder wordt, is het water naar de zee dragen.'

